

Discipelskab

Vi lærer af Jesus - af hans ord og måde at leve på. Det sker ved at være sammen med andre, der er hans disciple og efterfølgere. 'gør ... til mine disciple ... idet I lærer dem'

Jesus giver disciplerbefalingen i Matt 28,18-20:

"Og Jesus kom hen og talte til dem og sagde:

»Mig er givet al magt i himlen og på jorden.

Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer.

Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.«"

1 Pet 2,20-24:

"Det er ingen ros, at I tåler mishandling, når I fejler. Men hvis I tåler lidelser, når I gør det gode, så er det tak værd for Gud.

Det blev I kaldet til, for også Kristus led for jeres skyld og efterlod jer et eksempel, for at I skal følge i hans fodspor:

Han gjorde ikke synd, og der fandtes ikke svig i hans mund, han svarede ikke med skældsord, da han blev skældt ud, under sine lidelser truede han ikke, men overgav sin sag til ham, der dømmes retfærdigt;

på sit legeme bar han selv vore synder op på korset, for at vi, døde fra synden, skal leve for retfærdigheden. Ved hans sår blev I helbredt."

Discipel

Som regel kalder vi i Luthersk Mission (LM) ordene fra Matt 28,18-20 for missionsbefalingen og med rette, for Jesus kalder os til mission, kalder os til at gå ud. Andre kalder den for

dåbsbefalingen, og igen med rette, for Jesus befaler os til at gøre mennesker til hans disciple ved at døbe.

Men jeg mener egentlig, det vil være mest rigtigt at kalde den disciplerbefalingen. Vi misser en vigtig pointe ved den mission, Jesus har sendt os ud på, hvis vi ikke har fokus på denne side ved befalingen.

Og det er ikke kun en side ved befalingen. Det er faktisk den overordnede befaling! At gå ud med budskabet, og at døbe og oplære er måden, hvorpå det sker.

Derfor har jeg taget den med som tekst i dag, når vi skal tale om discipelskab. For Jesu befaling går ud på at gøre alle folkeslagene til hans disciple!

Og så forklarer han hvordan: ved at døbe og ved at oplære. Dåben og troen på Jesus er indgangen og så følger oplæringen, at vokse i det at kende Jesus, tro på Jesus og følge Jesus.

Discipel betyder elev eller lærling. Det forekommer ikke mindre en 252 gange i Det nye Testamente (NT)! 224 gange i evangelierne og 28 gange i Apostlenes Gerninger.

I ApG 11,26 står der, at det var i Antiokia man første gang kaldte disciplene kristne. Der gik altså op mod 15 år inden man begyndte at kalde disciplene kristne.

Fra Pinsedagen, kirkens fødsel, og ca. 15 år frem kaldte man dem, der troede på Jesus, for disciple. Først derefter begyndte man også at kalde dem kristne, som betyder 'dem, der hører Kristus til'.

"En discipel står ikke over sin mester; men enhver, der er udlært, skal være som sin mester." (Luk 6,40), siger Jesus.

Her kommer det tydeligt frem, at discipelskab og det at være discipel af Jesus drejer sig om at være elev og lærling hos en mester, at være i mesterlære. Og Jesus siger, hvad

det drejer sig om at lære: at være som ham, som min mester!

På Jesu tid var det en normal ting, at lærere i den jødiske tro havde disciple omkring sig, som de vandrede rundt med i Israel, og som de oplærte, lærte nogle bønner osv. Når Jesus derfor gik rundt som lærer og blev kaldt Rabbi og kaldte disciple til at følge sig, så var ikke nogen unormal ting i Israel på den tid.

Jesus samlede en flok omkring sig, som han kaldte til at være i følgeskab med ham, for at de kunne lære, hvordan de skulle tro på Gud og følge Gud.

12 gange i NT er det nævnt, at Jesus siger til én: 'Følg mig!'. Og det er budskabet fra Jesus til dig i dag: 'Følg mig!'. Han ønsker, at du ikke skal følge nogen som helst anden, eller noget som helst andet, men ham alene: 'Følg mig!', 'Lyt til mig!'.

Jesus er radikal og kompromisløs: "Så kaldte han skaren til sig sammen med sine disciple og sagde til dem: 'Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig. For den, der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit liv på grund af mig og evangeliet, skal frelse det.'

'Den, der ikke bærer sit kors og går i mit spor, kan ikke være min discipel (...). Sådan kan ingen af jer være min discipel uden at give afkald på alt sit eget.'" (Mark 8,34-35 + Luk 14,27.33).

At være discipel er at sætte Jesus først foran alt andet. Jesus taler om at følge ham af hele vores hjerte og med hele vores liv. Jesus først!

Jesus er min Gud, Jesus er min Herre. Ham må jeg følge. Det liv, han leder mig ind i, det er et nyt liv, det er det bedste liv. Det er det liv, Gud har tiltænkt os mennesker, som han selv har skabt og designet.

24/7

Halvhjertet kristendom trætter. Halvhjertet tjeneste trætter. Som disciple af Jesus og som hans tjenere, har vi igen og igen brug for at overgive vores liv og tjeneste til ham. Der kommer hurtigt noget ind, som gør, at vi bliver halvhjertede, bliver lunkne. Da har vi brug for at hjælpe hinanden.

I Lukasudgaven af Jesu kald til efterfølgelse, står der faktisk, at vi 'hver dag skal tage vores kors op' (Luk 9,23).

Vi kaldes altså til at være disciple af Jesus 24/7. Hvilket ikke betyder datoen den 24/7 ☺, men 24 timer i døgnet alle ugens 7 dage!

De fleste af os er online på vores smartphone 24/7 – lige med undtagelse af når den går død, eller vi slukker den. Men ellers er vi online hele tiden. Jesus kalder os til at leve for ham 24/7!

Det gælder også, når du bruger din smartphone. Jesus er overordnet den. Én har sagt det på den måde, at han kalder os til at være *Ånd-line* 24/7 ☺. Ved Helligånden har vi altid kontakt til ham, ja, ved Ånden bor han selv i os.

Lige meget hvor vi er, og lige meget hvilken situation, vi er i, så er han os nær, og vi kan kalde på ham, og vi kan takke ham. Discipel af Jesus 24/7.

Følg Jesus' eksempel

Apostlen Peter, som vandrede rundt sammen med Jesus i tre år, skriver om det at være discipel i 1 Pet 2,20-24.

Her siger han, at Jesus 'efterlod jer et eksempel, for at I skal følge i hans fodspor', og så konkretiserer han det: 'han gjorde ikke synd'. Vi

skal bestræbe os på i vores liv ikke at gøre synd!

'der fandtes ikke svig i hans mund'. Vi skal være ærlige og oprigtige mennesker, der ikke farer med løgn.

'han svarede ikke med skældsord, da han blev skældt ud'. Det skal vi heller ikke gøre. 'Mildt svar afvender vrede' står der i Ordsp 15,1.

'under sine lidelser truede han ikke' – det er ellers meget oplagt, når der er én, der piner og plager én, at man begynder at true. Men nej, 'han overgav sin sag til ham, der dømmes retfærdigt'. Det kalder han også os til at gøre!

Og når vi læser i NT, får vi masser af vejledning til, hvordan vi skal leve som kristne / Jesu disciple. F.eks. i Jesu bjergprædiken (Matt 5-7), i evangelierne og i apostlenes breve.

Der er vigtigt, at vi på alle områder af vores liv har fokus på, hvordan Jesus ønsker, vi skal leve! Vi må vende os væk fra det liv, som ikke hører ham til og leve det nye liv i Jesus! Det liv har vi allerede fået del i, da vi, ved at tage imod Jesus, blev født på ny. Vær den, du nu er, og lev det ud!

Kraft

Og så er det, at Peter også peger på kraften, kraften til at leve det her liv, kraften til at følge Jesus efter.

Det er godt med en masse vejskilte, som viser mig den vej, jeg skal følge, og advarer mig om afvejene og farerne. Men hvad hjælper det med vejskilte og en vej, hvis man ikke har nogen kraft til at bevæge sig afsted?

Hvordan, Peter, skal vi skal vi klare følge Jesu eksempel og gå i hans fodspor, så vi gør, som han gjorde? Hvor får vi styrken fra til det, Peter?

"på sit legeme bar han selv vore synder op på korset, for at vi, døde fra synden, skal leve for retfærdigheden." (1 Pet 2,24).

Apostlen Peter (og dermed Jesus) understreger - efter talen om at gå i Jesu fodspor - at syndens kraft er brudt i dit liv, du som hører Jesus til, så du nu kan leve et nyt liv!

Det er ikke længere synden, der er Herre i dit liv, men det er Jesus. Og han bor i dit hjerte ved troen, ved Ånden. Du er gået over fra døden til livet, du er gået fra mørket ind i lyset.

Han siger, at vi er døde fra synden, og at vi kan leve for retfærdigheden på grund af den sejr Jesus har vundet for os ved at dø og opstå for os.

'På sit legeme bar han selv vore synder op på korset'. Dermed er vi, ved hans død i vores sted, løst fra syndens kraft og magt her og nu. Frigjort til at leve for det, der er ret og retfærdigt.

Da du blev døbt, forsvandt tidsintervallet mellem i dag og år 33 da Jesus døde og opstod. Du blev forenet med Jesus i hans død og opstandelse, således at Jesu død blev din død og Jesu opstandelse blev din opstandelse. Hans sejr over synd, død og Djævel blev din sejr.

Jesus bar verdens synd på sin krop op på korset både for i al evighed at fjerne den Guds dom, som synden bringer ind over dit liv samt for at bryde syndens magt i dit liv her og nu. Han har vundet sejr for dig over al ondskab, for at du kan leve for retfærdigheden. I Jesus har du fået et helt nyt liv.

Derfor giver det mening, når Jesus siger 'Følg mig!'. Og derfor giver det mening, når Peter siger, at vi skal gå i Jesu fodspor.

Målet

Når målet er at blive som Jesus og give ham ære, så handler det om at vokse! Hvor der er liv, er der vækst.

- At vokse i erkendelse og indsigt, så vi mere og mere forstår, hvor ufattelig rige vi er i Jesus.
- At vokse i kærlighed, så vi lever godt sammen med vore nærmeste, vore brødre og søstre i menigheden, ja, med alle mennesker.
- At vinde nye disciple for Jesus, så Guds rige vokser og Guds navn æres. (Joh 1,40-44)

I Kristus er vi blevet nye skabninger. Derfor skal vi vokse i erkendelse af alt det, vi har i ham, så vi forvandles til at ligne ham. Derfor mødes vi for at dele bibelens ord, synge og bede til Gud og deltage i Herrens måltid.

Helligånden bor i hver enkelt kristen og former vores karakter. Og han udruster til tjeneste både i og udenfor menigheden, så kirken vokser og Jesus får ære.

Vi er hver især skabt unikke til at leve i mangfoldig enhed. Vi vil glæde os over hinandens forskellighed og være bevidste om at tjene hinanden og fællesskabet i kærlighed.

Som Guds menighed er vi kaldet til i ord og handling at følge efter Jesus og gøre alle mennesker til hans disciple.

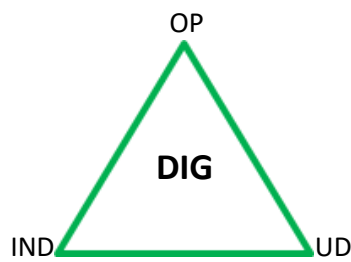

Hvordan?

Ved discipelskab. Et nyt liv er født, og det liv skal vokse sig stort og stærkt – ligesom et lille træ vokser og bliver til et stort og stærkt træ. Det kan det alene gøre, hvis også rødderne vokser sig store og kommer dybt ned.

På samme måde skal vi vokse indad i Jesus. Få dybere og dybere rødder i livsfællesskabet med ham. Så

bliver væksten synlig og sætter gode frugter i vores liv.

OP Relationen til Gud.
 IND Relationen til menigheden.
 UD Relationen til de mennesker, vi er sendt til.

Hvordan gav Jesus sine disciple denne vækst?

1. Han var sammen med dem
 - Fællesskab 24/7
 - Undervisning
 - Forbillede
 - Ord
2. Han trænede dem / sendte dem ud på øvelse
 - Livet
 - Tjenesten
3. Han gav dem myndighed og kraft

Læg mærke til en vigtig ting her: "Jesus gik op på bjerget og kaldte dem til sig, som han selv ville, og de kom hen til ham. Han valgte tolv, som han kaldte apostle, for at de skulle være *sammen med ham*, og for at han kunne sende dem ud for at prædike og have magt til at uddrive dæmoner." (Mark 3,13-15).

Læg mærke til, at det vigtigste for Jesus er ikke, at han vil have din tjeneste - det vil han også -, men at få dig!

Han kan rigtig godt li' dig! Og derfor elsker han fællesskabet med dig og nyder samværet. Du er uendelig værdifuld for ham. Der står, at han udvalgte dem, *for at være sammen med dem*. For at leve livet sammen med dem.

Når vi vinder disciple for Jesus og skal oplære dem, disciple dem (f.eks. vore børn og nye troende), så kan vi lære af det, Jesus gjorde for at give disciplene vækst:

1. Vi må være sammen med dem
 - Fællesskab
 - Undervisning
 - Forbillede
 - Ord
2. Vi må træne dem / lade dem prøve ting af
 - Livet
 - Tjenesten
3. Vi må give dem myndighed og kraft gennem forbøn

At have ben er ikke ensbetydende med at man kan gå. Vi skal lære at bruge benene, vi skal lære at gå. Et barn skal lære at gå. Én som har været ude for en blodprop, skal måske have genoptrænet evnen til at gå. At gå er noget man skal lære, det kommer ikke bare af sig selv i og med, at man har ben.

Du er blevet et nyt menneske og har Ånden i dit hjerte, og du ved, *hvordan* du skal leve dit liv som en kristen. Men det er ikke ensbetydende med, at du har lært *at gøre det*.

At leve livet som en kristen, er noget du skal øve dig på og vokse i. Og dertil har vi brug for hinanden. Brug for at holde nøje øje med, hvad det er Jesus siger, og hjælpe hinanden med at forstå det ind i vores hverdagsliv.

At være god til at arbejde med træ og at have fået plads som tømrerlærling er ikke ensbetydende med, at man er udlært tømrer. Der skal en læretid til.

På samme måde er det at have en nådegave til et eller andet ikke ensbetydende med, at det bare er noget man kan. Der skal en læretid til, hvor man lærer at bruge den gave, man har fået. Man må vokse med opgaven.

Et af vores DNA'er er discipelskab. 'Følg mig!', siger Jesus. 24/7. Hele livet, siger han til dig: 'Følg mig!', 'Lyt til mig!', 'Tro på mig!'. Amen!